

EUROPAPARLAMENTET

2009 - 2014

Plenarhandling

9.12.2013

B7-0565/2013

FÖRSLAG TILL RESOLUTION

till följd av uttalanden av rådet och kommissionen

i enlighet med artikel 110.2 i arbetsordningen

om förberedelser inför Europeiska rådets möte den 19–20 december 2013
(2013/2626(RSP))

Marisa Matias, Alda Sousa, Patrick Le Hyaric, Willy Meyer
för GUE/NGL-gruppen

B7-0565

**Europaparlamentets resolution om förberedelser inför Europeiska rådets möte den 19–20 december 2013
(2013/2626(RSP))**

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av uttalandet från eurotoppmötet den 29 juni 2012,
- med beaktande av slutsatserna från Europeiska rådets möte den 24–25 oktober 2013,
- med beaktande av kommissionens meddelanden av den 20 mars 2013 *Mot en djupgående och verklig ekonomisk och monetär union: Förhandssamordning av planer för större reformer av den ekonomiska politiken* (COM(2013)0166) och *Mot en djupgående och verklig ekonomisk och monetär union: ett instrument för konvergens och konkurrenskraft* (COM(2013)0165),
- med beaktande av slutsatserna från Europeiska rådets möte den 7 februari 2013 om ett sysselsättningsinitiativ för ungdomar,
- med beaktande av den politiska överenskommelse som nåddes i rådet den 28 februari 2013 om rådets rekommendation om att inrätta en ungdomsgaranti,
- med beaktande av artiklarna 77, 78, 79 och 80 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av sin resolution av den 11 september 2012 om ökad solidaritet inom EU på asylområdet¹,
- med beaktande av sin resolution av den 23 oktober 2013 om migrationsströmmar i Medelhavet, särskilt de tragiska händelserna utanför Lampedusa²,
- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om fastställande av regler för övervakningen av de yttre sjögränserna inom ramen för det operativa samarbete som samordnas av Europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser (COM(2013)0197),
- med beaktande av artikel 110.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Europeiska unionen har genom sin historiska bakgrund en tvingande skyldighet att på global nivå framstå som en tillförlitlig och fredlig aktör och medlare som enbart strävar efter att uppnå civila och fredliga lösningar på konflikter, och att i sina internationella förbindelser framstå som en aktör som främjar fattigdomsbekämpning genom hållbar utveckling, vapenkontroll och nedrustning, balanserade ekonomiska förbindelser, rättvis

¹ EUT C 353 E, 3.12.2013, s. 16.

² P7_TA(2013)0448.

handel och rättvis fördelning av världens resurser och rikedomar i syfte att garantera stabilitet och välbefinnande i EU och i världen.

- B. Den militära kapacitet som EU har utvecklat, framför allt sedan St. Malo-deklarationen från 1998 och utvecklingen av en europeisk säkerhets- och försvarspolitik (ESFP) 2003, samt efter det att Lissabonfördraget började tillämpas, betraktas inte enbart som en sista utväg som kan utnyttjas i exceptionella situationer, utan snarare som en värdefull bas för ett brett spektrum av ”tysta” säkerhetsfunktioner som inte enbart omfattar försvarsverksamhet utan även underrättelseverksamhet, spaning, massövervakning, avskräckande åtgärder och användning av rymden för militära ändamål.
- C. Internationella tankesmedjor (bland annat de som driver den europeiska globala strategin¹) liksom vice ordföranden/unionens höga representant själv förespråkar en geografisk räckvidd för verksamheten inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik (GSFP) som motsvarar ett nykolonialistiskt europeisk rike, eftersom de anser att Europa måste ta ett större ansvar för sin egen säkerhet och för säkerheten i sitt grannskap samt att unionen måste kunna agera beslutsamt med stöd av GSFP som en garant för säkerheten, i partnerskap när detta är möjligt men självständigt när detta är nödvändigt, även genom direkta interventioner. Strategiskt oberoende måste först byggas upp i EU:s grannskap, men grannarnas grannskap berörs i allt högre grad, t.ex. i Sahel eller Afrikas horn som är två regioner där unionen driver fem krishanteringsuppdrag².
- D. Enligt den europeiska säkerhetsstrategin begränsas de säkerhetsutmaningar som EU står inför och som kan leda till militära reaktioner inte till strikt militära hot, utan sträcker sig även till energisäkerhet, migrationsflöden och klimatförändringar.
- E. Den nuvarande ekonomiska och sociala krisen har allvarligt förvärrats av Ekonomiska och monetära unionens ekonomiska struktur och politik och av den nyliberala politik som förs av Europeiska unionen för att främja avregleringen av finansmarknaderna, liberalisera marknaderna för varor och tjänster, i högre grad låta ekonomin präglas av finanstransaktioner, tillsammans med åtgärder för att minska de offentliga investeringarna och öka avregleringen av arbetsmarknaden.
- F. Denna politik har i stor utsträckning bidragit till den stigande arbetslösheten i allmänhet och ungdomsarbetslösheten i synnerhet, vilket lett till ökad social utestängning och fattigdom och därmed till en allvarlig social tillbakagång.
- G. De penningpolitiska transmissionsmekanismerna förblir starkt snedvridna och Europeiska centralbankens (ECB) rekordlåga räntor har enbart drivit på spekulationerna på finansmarknaderna. Utlåningen till den reala ekonomin är fortsatt låg och

¹ Den europeiska globala strategin är en process som drivs av tankesmedjor och som utformats för att stimulera diskussionerna om den framtida inriktningen för Europeiska unionens externa förbindelser. EU:s globala inflytande kommer i allt högre grad att avgöras av dess insatser i det strategiska grannskapet och unionen bör också vara beredd att självständigt genomföra samtliga civila och militära uppdrag i det strategiska grannskapet, i enlighet med folkrätten, när och där detta är nödvändigt för att skydda vitala europeiska intressen. Detta omfattar förmågan att använda både civil och militär kapacitet. 2013, sid. 11.

² Tal av Catherine Ashton, vice ordförande för kommissionen/unionens höga representant och chef för Europeiska utrikestjänsten, vid Europeiska försvarsbyråns (EDA) årliga konferens i Bryssel den 21 mars 2013, sidorna 2 och 5.

deflationstendenser kan skönjas.

- H. ”Zombiebanker” är fortfarande verksamma i hela Europa och står i vägen för en ekonomisk återhämtning.
- I. Bankunionsprojektet kommer inte att ändra finansmarknadernas verksamhet och inte heller deras aktörers. Det krävs omedelbara och omfattande förändringar av bankstrukturerna om en hållbar och socialt balanserad ekonomisk återhämtning ska kunna uppnås.
- J. Kopplingen finns kvar mellan finansiella kriser och statsskuldkriser, och bankerna gör fortfarande enorma vinster på bekostnad av vanliga arbetstagare.
- K. Vissa medlemsstater fortsätter att ignorera de uppenbara makroekonomiska obalanserna i EU, vilka nu till och med har erkänts av kommissionen, och fullföljer sin deflationistiska löne- och arbetsmarknadspolitik till förfång för de mest utsatt grupperna i Europa. Den föreslagna minimilönen är, särskilt i Tyskland, mer ett spel för gallerierna än en verklig lösning på problemet.
- L. EU:s, ECB:s och IMF:s (trojkan) sätt att hantera den ekonomiska krisen var både politiskt och ekonomiskt felaktigt. I strid med prognoserna försämras den ekonomiska situationen fortfarande vilket leder till en generaliserad ond cirkel av recession, fattigdom, social utestängning och arbetslöshet.
- M. Demokratiska strukturer, däribland de nationella parlamentens funktion, har allvarligt rubbats till följd av EU:s, trojkans och medlemsstaternas regeringars krav på stärkt marknadsdisciplin och budgettätstramningar. Krishanteringsinstitutionerna (trojkan) och de europeiska finansieringsmekanismerna (däribland Europeiska stabilitetsmekanismen och Europeiska finansiella stabiliseringsfaciliteten) har ingen demokratisk ansvarsskyldighet.
- N. De nya kommissionsförslagen om förhandssamordning av reformer av den ekonomiska politiken och införandet av ett instrument för konvergens och konkurrenskraft förstärker den nyliberala ekonomiska politiken och syftar till att ytterligare flytta möjligheten att göra politiska val bort från medlemsstaterna, eftersom de väsentligt minskar handlingsutrymmet och möjligheterna att föra en alternativ politik.
- O. I den nyligen offentliggjorda årliga tillväxtöversikten och den tillhörande rapporten om förvarningsmekanismen fortsätter man att skriva ut fel medicin med stöd av tvivelaktiga antaganden.
- P. De senaste tragiska händelserna utanför Lampedusa krävde minst 400 migranternas liv, och många fler saknas.
- Q. Enligt Internationella organisationen för migration har minst 20 000 personer dött till havs sedan 1993, vilket är ännu ett tecken på att allt måste göras för att rädda livet på människor i fara och på att medlemsstaterna måste fullfölja sina internationella sjöräddningsskyldigheter.

Den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik

1. Europaparlamentet kräver ett tydligt engagemang för och genomförande av en strikt civil extern politik, vars prioriterade mål bör omfatta fattigdomsbekämpning, hållbar utveckling och uppfyllandet av millennieutvecklingsmålen, vapenkontroll, fördraget om icke-spridning av kärnvapen, full nedrustning av kärnvapen och konventionella vapen, fredlig konfliktlösning, främjande av balanserade ekonomiska förbindelser, rättvis handel och rättvis fördelning av världens resurser och rikedomar i syfte att garantera stabilitet och välbefinnande i EU och i världen.
2. Europaparlamentet fördömer den fortsatta militariseringen av EU, unionens fullständiga uppbindning till Nato, utvecklandet av en militär union och ambitionen att uppnå militärt oberoende genom ökade investeringar i vapen och kapacitet, i syfte att säkerställa EU:s, de stora europeiska huvudstädernas och de största medlemsstaternas ekonomiska och geostrategiska intressen och expansionistiska projekt.
3. Europaparlamentet beklagar bristen på politisk vilja att främja civil konfliktlösning och att man i stället fokuserar på EU-försvaret, EU-interventioner, en militarisering av EU och EU-övervakning. Parlamentet fördömer i detta avseende fokuseringen på följande huvudpunkter, vilka flera gånger har behandlats i GFSP:s årsrapport och i andra relevanta rapporter som utarbetats av Europaparlamentet:
 - Den utpressning som består i att hävda att nedskärningar inom försvaret utgör en risk för säkerheten i Europa som därmed skulle begränsas och kontrolleras av tredjeländer.
 - Kravet på en gemensam marknad för försvarsmateriel, försvarsmaterielsamarbete, sammanslagning och gemensamt utnyttjande av kapacitet, det övergripande kravet på att utöka militär och säkerhetsrelaterad forskning, särskilt för GSFP-uppdrag, och ökade investeringar i civil forskning för militär användning, i synnerhet genom Horisont 2020.
 - Stärkandet av EU:s försvarssektor och militära sektor, främjandet av ett civilt-militärt samarbete och, via det europeiska försvarets industriella och tekniska bas, ytterligare utveckling och förstärkning av det militärindustriella komplexet.
 - Ökad användning av utvecklingsbistånd (Europeiska utvecklingsfonden) för att finansiera insatser och uppdrag på området för säkerhet och inom ramen för GSFP, och nedprioritering av politikområden såsom handelspolitiken och utvecklingspolitiken i förhållande till GFSP.
 - Ett permanent bindande och strukturerat samarbete som bas för ett system för en tryggad försörjning i hela EU.
 - En uppmaning till EU-finansiering av militära operationer (startmedel) och behovet av att stärka Athenemekanismen.
 - Stöd till en stark Europeisk försvarsbyrå (EDA) och ett EU-högkvarter med utrustning för underrättelseverksamhet som står utanför all demokratisk parlamentarisk eller offentlig kontroll, för att på ett centralt sätt utveckla EU:s militära kapacitet och utrustning.

- Uppmaningen att använda stridsenheter och kravet på stående insatsstyrkor med hög beredskap och med inslag av armé-, flygvapen- och flottstyrkor samt särskilda styrkor med en hög ambitionsnivå, huvudsakligen en EU-armé.
4. Europaparlamentet kräver en överföring av medel från både unionens och de nationella försvarsbudgetarna för att tillgodose folkets sociala och ekonomiska behov, särskilt i kristider, upphäva budgetåtstramningarna, investera i civil industri och utveckling och skapa arbetstillfällen.
 5. Europaparlamentet betonar att militära investeringar tar stora belopp från ekonomin och är ett ineffektivt sätt att skapa arbetstillfällen. Parlamentet kräver därför att medel överförs från både unionens och de nationella försvarsbudgetarna för att tillgodose folkets sociala och ekonomiska behov, särskilt i kristider, upphäva budgetåtstramningarna, investera i civil industri och utveckling och skapa arbetstillfällen.

Bankunionen

6. Europaparlamentet upprepar sitt krav på en stark offentlig banksektor och en stark offentlig kontroll över av finanssektorn liksom en krympning av denna sektor så att den inte längre kan utgöra ett hot för samhället utan så småningom kan tillgodose den reala ekonomins behov.
7. Europaparlamentet fördömer med kraft de bedrägliga förfaranden som vissa finansinstitut tillämpar, och kräver att medlemsstaternas regeringar tvingar bankerna att verka i allmänhetens intresse snarare än för att maximera vinsten för ett fåtal aktieägare.
8. Europaparlamentet anser att förslagen om bankunionen är fullständigt otillräckliga för att hantera de djuprotade problemen inom finanssektorn. Parlamentet uppmanar Europeiska rådet att i grunden se över sin politiska hållning när det gäller finanssektorn.
9. Europaparlamentet är djupt bekymrat över ECB:s politik, som hittills endast har varit till förmån för den finansiella industrin och kapitalmarknadernas aktörer och inte till förmån för vanliga människor. Parlamentet uppmanar Europeiska rådet att inleda seriösa diskussioner om en reformering av ECB så att banken slutligen kan tjäna de europeiska folkens syften i stället för finansmarknadernas.

Fördjupandet av EMU

10. Europaparlamentet är övertygat om att Europaparlamentet och de nationella parlamenten samt arbetsmarknadens parter och det civila samhället bör spela en central roll i alla frågor som rör den ekonomiska politiken.
11. Europaparlamentet påminner om att skuldnivåerna i EU har ökat från 18 procent 2008 till 25 procent 2012, samtidigt som de rika har blivit ännu rikare. Parlamentet fördömer EU:s åtstramningspolitik och begär att Europeiska rådet upphäver den. Parlamentet anser att de befintliga instrumenten för samordning av den ekonomiska politiken är fullkomligt otillräckliga för att lösa krisen och omvandla EU:s medlemsstater till demokratiska samhällen med plats för alla och till nytta för alla.

12. Europaparlamentet fördömer den implicita ”morot och piska-logiken”, som presenteras som en solidaritetsmekanism, i det så kallade instrumentet för konvergens och konkurrenskraft, vars enda syfte är att muta människor för att få dem att samtycka till felaktiga politiska åtgärder som syftar till att undergräva arbetstagarnas rättigheter och sociala rättigheter och som ytterligare kommer att öka klyftan mellan fattiga och rika. Parlamentet förkastar alla former av avtalsmässiga överenskommelser som ytterligare kommer att flytta möjligheten att göra alternativa och progressiva ekonomisk-politiska val bort från medlemsstaterna.
13. Europaparlamentet begär att det så kallade samförståndsavtalet mellan medlemsstaterna och trojkan, liksom de åtgärder som bygger på detta samförståndsavtal, upphävs. Parlamentet begär dessutom att trojkan avvecklas. Parlamentet är djupt övertygat om att medlemsstaterna måste se över och omförhandla sin statskund.
14. Europaparlamentet kräver att bankernas skulder inte ännu en gång får belasta folket, och insisterar på att inga fler banker ska räddas med offentliga medel och att alla framtida interventioner via Europeiska stabilitetsmekanismen ska genomföras under full demokratisk kontroll. Parlamentet betonar att ”zombiebanker” måste avvecklas och att en offentligt ägd bank med full tillgång till ECB:s refinansiering bör säkra finansieringen av den reala ekonomin.

EMU:s sysselsättningsaspekter och sociala aspekter

15. Europaparlamentet kräver ett stopp för främjandet av de nyliberala strukturella arbetsmarknadsreformerna och att man i stället utarbetar en europeisk sysselsättningsstrategi baserad på begreppet ”bra arbete” och ILO:s agenda för anständigt arbete, med en stark inriktning på att skapa hållbara jobb av hög kvalitet, fasa ut osäkra anställningsformer, avskaffa program som kräver att bidragstagare utför ett arbete för att erhålla bidrag, främja kvalitet i arbetslivet, förbättra den sociala tryggheten, stärka arbetstagarnas rättigheter, främja kortare kollektiva arbetstider utan lönesänkningar och skapa möjligheter att förena arbete och privatliv.
16. Europaparlamentet anser att strukturella arbetsmarknadsreformer bör införas för att skapa en inkluderande arbetsmarknad, främja arbetskvalitet, förbättra utbildningsnivåerna, utvidga utbildningsprogrammen och möjligheterna till omskolning, samt förbättra jämställdheten mellan kvinnor och män och integreringen av kvinnor, invandrare, unga och äldre arbetstagare och andra missgynnade grupper på arbetsmarknaden.
17. Europaparlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att främja en generell arbetstidsförkortning utan inkomstbortfall för arbetstagarna, och att samtidigt skapa ytterligare arbetstillfällen för att en ökning av arbetsbördan ska kunna undvikas, något som eventuellt skulle kunna stödjas med minskade stöd till näringslivet under en övergångsperiod så länge den ekonomiska stagnationen varar.
18. Europaparlamentet anser att en europeisk union för alla medborgare inte kan uppnås enbart med stöd av Ekonomiska och monetära unionen utan också kräver en social union.

Arbetsgruppen för Medelhavsområdet

19. Europaparlamentet tar del av kommissionens meddelande av den 4 december 2013 om arbetsgruppen för Medelhavsområdet (COM(2013)0869) och beklagar att man fortsätter en politisk strategi med förstärkta gränskontroller, som har skapat fästningen Europa och orsakat tragedier till havs. Parlamentet är djupt bekymrat över att de prioriteringar som fastställts av arbetsgruppen för att förhindra dödsfall till havs främst består i ytterligare utvecklingsåtgärder i tredjeländer som inte uppfyller internationella människorättsstandarder. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att leva upp till EU:s ansvar i samband med hanteringen av katastrofer till havs.
20. Europaparlamentet uppmanar Europeiska rådet, medlemsstaterna och kommissionen att avhålla sig från allt samarbete när det gäller gränskontroller, utbyte av uppgifter och förvaltning av migrationsflödena med tredjeländer som inte till fullo respekterar till sina internationella skyldigheter när det gäller mänskliga rättigheter och flyktingar.
21. Europaparlamentet välkomnar undersökningen av nya möjligheter till skyddad inresa i EU som en framtida prioritering på området för inrikes frågor, särskilt vad gäller en humanitär viseringsstrategi och ett pilotprojekt om gemensam hantering av ansökningar om skydd. Parlamentet varnar dock för de risker som all behandling av ansökningar som utförs utanför EU:s territorium kan innebära, särskilt när det gäller säkerheten. Parlamentet betonar att EU:s solidaritet måste få stöd av konkreta system för fördelning av ansvaret för flyktingar och asylsökande.
22. Europaparlamentet anser att EU bör fortsätta det rättsliga arbetet och undersöka migrationskanaler, samt ge invandrare som strävar efter ett bättre liv möjlighet att arbeta under lagliga och säkra förhållanden. Parlamentet menar att denna strategi kommer att säkerställa att invandrare kan bidra positivt till våra samhällen och avsevärt minska antalet offer för smuggling och människohandel.
23. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och till medlemsstaternas parlament.